

Anadolu'yu Metin Sözen'le gezin

HANGİ kenti gezersem gezeyim, rehberim yazarlardır.

Şairin bir dizesi, beni bir semte çeker, bir öykünün bir cümlesinin ardına takılıp caddelerde yürürüm.

Anadolu gezisine çıkarsanız, İstanbul'u dolaşarsanız; rehberiniz **Metin Sözen** olsun. Gezdiğiniz yerin tarihini sıcak bir üsluptan öğrenir, taşların konuşmalarını duyar, masalların, ef-sanelerin büyüüne kapılırsınız. Şiirlerin, türkülerin eşliğinde bir şehri tanımanın bilgi, ustalık ve incelik işi olduğunu hemen fark edersiniz.

Anadolu Kentleri'nin coğrafyasını öylesine sevgiyle bir nakkaş gibi çizmiş ki, bu ülkenin kültürünü, güzelliğini, suskunluğunu, söylenmemiş şiirini yeniden öğreneceksiniz.

Şehirlerin dilinden anlayanlar vardır, **Metin Sözen**, bu kent çevirmenlerinin başında gelir.

Gölgedeki bir medrese geçmişi ancak ona anlatır, bir türkü o gelince sesini yükseltir.

Gizemlerini bize nakleder, korunmasız koca Anadolu kültürünün ağıtını da gene o yakar.

Sabah doğan güneşte başkadır onun yazdıkları, akşam batan güneşte başka.

Bir şehri; bütün güzellikleri, kültürü, mace-rası ile anlatmanın büyük ustası **"Ahmet Hamdi Tanpınar'ın anısına"** adanmış kitabını **Metin Sözen**.

Camiler, evler, yapılar... Ama ille de insan. Terk edilmiş şehir tablolarından, sadece mimarisinden, sanat tarihinden söz eden kitaplar insansız neye yarar?

Fotoğraflar da yarım kalmış cümleleri tamamlıyor. İnsan yüzleri toprağın, denizin ayna-sı.

MEDRESEDEN dışarı çıkınca, genç bir kızın taze sesinden bir mani yankılanır ku-

Doğan HIZLAN

BUGÜN PAZAR
dhizlan@hurriyet.com.tr

laklarınızda:

"Dicle gibi aka-mam/Her çiçeğe baka-mam/Babam görse öldürür/Pencereden bakamam."

İşte, Diyarbakır gözümün önünde yavaş yavaş beliriyor:

"Nerde benim mor lâleli bağlarım/Antep diye uğrun uğrun ağlarım."

İşgal edilmiş bir şehrin, tevekkülle isyanı birleşti-ren Antep'in türküsü.

Selimiye dedikten sonra Edirne demeye gerek var mı?

Neden dertleniyor?

"Buğday başakları-nın hisirtılarını dinle-yin" bir bakalım. Eski başkentin unutulmuş hüznü sizi de mutlaka saracaktır.

Sinop'un kelimelerle fotoğrafları çekiyor:

"Arada takalar, gö-züpek denizciler, vapur günleri gelenleri karşılamayı bekleyen iskele memuru... Kalenin sağlam kalan yerinde saz çalıp, ayna, tespih yapıp, kalenin taşlarına vuran dalgaları sayıp bekleyen mahpus-lar..."

"Anadolu'nun kenti İstanbul"un girişin-de, İstanbul'u bir rüya kenti, bir masal beldesi olarak anlatmış.

Haksız mı?

"Anadolu çocukları doğayla başbaşa boy verdikleri yaşlarda, çevrelerinde di-kilip duran dağların, yeşerip sararan ovaların, akıp giden sulu susuz çayların gerisinde olduğunu düşlerler."

İstanbul... Çağrısına dayanılmayan şehir...

☆ ★ ☆

ANADOLU KENTLERİ'nin eşliğinde ge-zin Anadolu'yu.

Kendinizi, tarihinizi düşünün, düşleyin.

Dolaştıkça bu tarihin, bu zenginliğin sahibi olduğunuz için övüneceksiniz.

Ama bunlara gereken ilgiyi, sevgiyi göstere-medığınız için de yerineceksiniz...